

Alidt en Anna Aertsdochters keersters

Alidt en Anna hebben een nederige job die van alle tijden is

Dochters van de portier

Alidt en Anna zijn dochters van Aert Adriaensz, portier van de Bergpoort. Alidt trouwt met Christoffel (Stoffel) de zoon van Willem. Anna, haar zus, trouwt met Michiel Lambertsz. Samen houden ze de Cunerakerk schoon. Stoffel is de

gelukkige die in 1571 zijn schoonvader mag opvolgen als portier van de Bergpoort. Hij is portier gebleven tot 1603. Door de eeuwen heen tot midden 19e eeuw zijn er zogenaamde portiers voor elk van de drie Rhenense poorten: de Bergpoort, de Rijnpoort en de Westpoort. De portier heft tol voor toegang van de stad en sluit 's avonds de poort. De portier zorgt ervoor dat er geen onguur volk de stad binnenkomt. Dat zal in de tijd van Stoffel, het begin van de tachtigjarige oorlog, misschien nog niet zo gemakkelijk zijn. Opeens staan op 6 januari 1584 Spaanse troepen voor de poort, terwijl de stad zich in 1581 heeft aangesloten bij de Unie van Utrecht. De belegering duurde gelukkig maar kort.

Geen vetpot

Een baan als portier geeft wel inkomenszekerheid en een gratis dienstwoning direct naast of zelfs in het poortgebouw, maar een vetpot was het niet. Het is mogelijk dat het verlies van huisvesting, de weduwe van een portier nog al eens aanleiding geeft te solliciteren naar de vrijgekomen post. Je verliest immers niet graag je woning. Het jaarloon van de portier is 27 gulden en Rhenen heeft er drie nodig. Maar je kan er nog wel een baantje naast doen. Bijvoorbeeld als bode, of als keurmeester. En als je vrouw en je dochters ook voor vast inkomen zorgen moet het lukken.

Twee keersters in de kerk

De zussen Alidt en Anna worden keersters, schoonmaaksters, van de Cunerakerk. Of dat zowel voor als na de reformatie van Rhenen in 1580 heeft plaatsgevonden, vermeldt het verhaal niet. Na de overgang naar het sobere calvinisme zal er in ieder geval minder werk zijn geweest. Zij poetsen hoe dan ook het koperwerk en zetten de houten banken in de was. Schoonmaaksters worden 'keersters' genoemd en ontvangen voor het schoonhouden 7 gulden en voor het in de was zetten en poetswerk 16 stuivers. Tekenend voor die tijd is dat de kwitanties van de 'keersters' niet door hen zelf geïnd worden, maar dat Stoffel dat voor hen beiden doet. 'Naer oude gewoonte' staat daarover in de kerkrekening vermeld.

Bron

Henk P. Deys, Ad J. de Jong en Ben W. van Laar : Oude huizen in de Rhenense binnenstad en hun bewoners Oud Rhenen 2015